

[Gade]

hvordan? Der var jo et stort møde i Herning i går, men det har vel ikke haft indflydelse på, at der nu er sket en yderligere reduktion? Nå, det er måske lidt for pjattet at tage den diskussion. Jeg vil spørge miljøministeren: hvad er den miljømæssigt rigtige afstand? Det må jo være pointen, det er jo det svar, vi må have her i salen.

Så vil jeg sige som SFs opfattelse, at det eneste virksomme netop op til vandløb og moser er dyrkningsfri zoner og altså ikke blot sprøjtefri og gødningsfri zoner. Sprøjtefri zoner kunne vi passende indføre langs hegn og andre steder, men ellers må det være dyrkningsfri zoner.

Hvad er i virkeligheden det overordnede syn i redegørelsen og i målsætningerne? Ja, det er i hvert fald upræcist. For SF er det afgørende – det er det overordnede syn, vi anlægger, når vi ønsker at løse problemerne med nedgang i landbrugsproduktionen – at løsningen sker ved, at hele det danske landbrugsareal bliver dyrket mere miljøvenligt, og at jorden overalt presses mindre.

Vi vil godt advare imod en tendens, som vi ser i debatten, nemlig at det ender med, at landområderne er delt op i tre typer: de rene naturområder, de såkaldte miljøbeskyttelsesområder og så rationelle landbrugsområder, hvor vi kan risikere, at man presser jorden endnu mere, end man gør i dag. Det må ikke ske. Vi står faktisk med århundredets miljøchance, og det er vigtigt, at vi griber den. EFs forhøjede kornpris skal ned, og den vil gå ned; dermed bliver en del områder ikke længere rentable med kornavl. Samtidig vil vi have lov til at prioritere en lang række arealer af miljøgrunde, sådan at de bliver bevaret, som de er, og ikke dyrkes intensivt.

Det kan være nødvendigt at pålægge særlige områder særlige restriktioner. Disse arealer skal så fortsat drives og dyrkes, blot ekstensivt i stedet for intensivt. For at få de bedste muligheder og for at få miljøgevinsterne skal der tilrettelægges en politik, der ligefrem opmuntrer til ekstensivering af de dårligste jorder, samtidig med at andre støtteordninger, f.eks. til dræning, helt fjernes. Så skal en lang række love ændres. Jeg vil hæfte mig ved behovet for, at der afsættes midler til jordfordeling, og at Jordfonden styrkes. Jeg tror, det er et meget vigtigt redskab.

Om spørgsmålet om at tilplante med skov vil jeg godt sige, at vi i SF gerne vil medvir-

ke til at plante mere skov i de kommende år, men vi vil kræve, at det indgår i diskussionen om en ny skovlov, og at der tages hensyn til, hvilke træer der plantes. Jeg er uenig med Venstres ordfører, som mener, at der nu bare skal gives lov til at plante skove, små skove, alle vegne uden en overordnet planlægning. Vi må kræve en overordnet planlægning, og vi synes ikke, det er en god idé, at dele af Jylland skal ende som rene nåletræsplantager.

De arealer, der politisk bliver udpeget som marginaler, er arealer, hvor vi ser klare miljømæssige fordele: enge, småbiotoper osv. Desuden skal vi som det andet element fastlægge generelle miljømæssige regler, og som det tredje kommer den økonomiske mekanisme, hvad prisen er på forskellige produkter, selvfølgelig til også i praksis at afgøre, hvad der er marginaljord.

Vi tror, planlægningen skal ske regionalt og lokalt, men selvfølgelig i nogle faste rammer, som skal fastlægges her. Lokalt skal det praktiske arbejde bestå i at foretage jordfordeling, oprette gårde med ekstensiv drift, indgå plejeaftaler osv.

Jeg vil godt vende mig til den diskussion, der har været i dele af pressen og også i dele af landbruget, hvor det næsten er blevet hævdet, at nu vil et folketingsflertal gøre det af med dansk landbrug og vedtage loven om marginaljord, eller hvad man nu skriver.

Virkeligheden er den direkte modsatte. Når priserne i EF for de fleste planteprodukter i de kommende år må forventes at falde, bliver en større eller mindre del af den i dag eksisterende landbrugsjord til marginaljord af sig selv.

Det, vi skal sikre, er, at der fortsat kan drives en produktion, men altså en ekstensiv og med produkter, der er brug for. Herunder kan der blive tale om at betale for at få lavet plejeaftaler for at få jorden dyrket på en bestemt måde, f.eks. ved afgræsning af enge, i alt en politik, der betyder, at flere landmænd vil kunne blive på deres gårde, end hvis vi ikke følger denne målsætning.

De Danske Husmandsforeninger har heldigvis forstået, at den rigtige marginaljordspolitik, som prioriterer miljøet og får det til at hænge sammen, kan være med til at sikre eksistensen på landet. Den forståelse synes jeg desværre ikke præger regeringspartierne